

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., FRIDAY MORNING, OCTOBER 15, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

La pomoč revni domovini

lokalna podružnica št. 2, slovenske sekcije JPO, bo priredila v nedeljo popoldne krasen varietni program v SND na St. Clair Ave. Narod je prijazno vabljen.

ČISTI PREOSTANEK BO ŠEL ZA REVNO STARO DOMOVINO

V nedeljo popoldne ob treh bo v auditoriju SND na St. Clair Ave. zelo zanimiv program, pri katerem bodo sodelovali naši odlični umetniki in umetnice. Prireditev je namenjena za povečanje skladnosti, ki ga zbirajo naši potrošniki rojaki za našo obubožno staro domovino. Narod je prijazno vabljen, da poseti to prireditev in kar največjem številu obmen boste pa pomagali pri prečiščenju domovini, ki leži v poteptani in razbiti. Oborožena sledeč zanimiv program:

1. — Pozdrav predsednika lokalnega odbora pomožne akcije.
2. — Josephine Lausche-Welf, Mary Udovich, duet, pri klavirju Wm. J. Lausche.
3. — Eleonore Lach, deklamacija.
4. — Arthur Perko, harmonika solo.
5. — Nastopi kvartet Glasbene matice.
6. — Louis C. Erste Jr., solo petje.
7. — Govori naš narodni buditelj Ivan Zorman.
8. — Nastop pevskega zbora Zarja.
9. — Jeanette Perdan-Cahill, sopran solo.
10. — John J. Grdina, slovenski čarovnik.
11. — Sestri Poje nastopite v duetu.
12. — Marcellene Perko in Josephine Misic, duet, havajska gitara.
13. — Antoinette Simčič, solo.
14. — Nastopi moški zbor Ložke doline.

Zvečer ob osmih bo pa ples, za katerega bo igral orkester Srniček.

Si so vzeli Nemcem važno mesto Zaporozje ob Dnjepru

je v nevarnosti vsa nemška linija ob Dnjepru in nemška posadka na Krimu. Kijev, ki gori, bo vsak čas v ruskih rokah.

Moskva, 14. okt. — Rdeča armada je danes okupirala mesto na ovinku reke Dnjepra. Mesto leži samo pet milj od znamenitega jezera na Dnjepru. S to zmago se je nemška linija ob Dnjepru in v največji nevarnosti je vsa nemška posadka na polotoku Krimu.

Novice o zavzetju Zaporozja

je osebno povedal na radiju premier Stalin, ki je izjavil, da je armada generala Malinovskija zlomila obupno obrambo nacistov ter z naskokom zavzela in važno industrijsko mesto v Ukrajini.

Nemci so poslali v največji naglici sveže rezerve v Kijev z namenom, da bi branile mesto toliko časa, da ga nemška garnizija lahko zapusti s svojo bojno opremo.

Poročila trdijo, da so boji pri Kijevu najbolj krvavi od bojov pri Orlu in Belgorodu. Toda padec Kijeva je vprašanje časa, ravno tako padec Melitopola na južni fronti in Gomela v Belorusiji. Ruske čete se že bore z nacisti po ulicah Melitopola in v predmestjih Kijeva ter Gomela. Del Kijeva je že v plamenih, kar znači, da ga Nemci zapuščajo.

Na fino večerjo
Mr. in Mrs. Zupančič, ki vodita znano gostilno Pauline's Tavern na 5379 St. Clair Ave. vabita jutri večer na fino večerjo in lepo domačo zabavo. Obhajala bosta šesto obletnico, kar sta na tem prostoru in hotela ob tej priložnosti pogostiti svoje prijatelje in znance.

Vesela vest
Družina Mr. in Mrs. Tony Pertekel iz Portsmouth, New Hampshire, je dobila obisk tette štorklje, ki jim je pustila zalo hčerko. Srečna mamica je hči Mr. in Mrs. John Ausec iz 983 E. 218. St. Čestitamo!

Za Lauschetovo kampanjo

Kdor hoče kaj prispevati v denarju za Lauschetovo kampanjo, naj pošlje na John E. Lokar, 801 N. B. C. Bldg. Cleveland 14, O. Ček naj naslovi na "Lausche for Mayor Committee." Komur je odročeno pošiljati v mesto, lahko izroči dar tudi v našem uradu.

Pri takih plačah se bodo gołovo na kak način preživeli

Washington.—Zakladniški tajnik Morgenthau je obelodahlil imena 922 oseb, kot to zahteva postava, ki so v letu 1922 zaslužile, najsi bo v plačah ali bonusu, več kot \$75.000. Par jih navajamo tukaj.

Filmski industrijalec Louis B. Mayer je dobil v enem letu \$949.765.84 v plači in bonusu. Za njim je bil najboljši plačan C. G. Swabius, predsednik Dixwell Corp., Hamden, Conn., ki je dobil \$631.809.16. Tretji na listi je E. G. Grace, predsednik Bethlehem Steel Co., ki je dobil \$537.724 plače ali bonusa v enem letu.

Med filmskimi igralci sta bila najboljša plačana Bud Abbott in Lou Costello, ki sta dobila skupaj \$224.458.32 v plači in \$363.964.83 v drugih "pribojstvih."

Potem pa pridejo drugi, ki so se morali zadovoljiti z manjšo plačo, kot Jeanette MacDonald in Bing Crosby, ki sta zaslužila vsak po \$300.000, Gary Cooper z \$299.177.84, Bob Hope z \$294.166.67.

(Upamo, da so si od tega toliko prihranili, da na stara leta ne bodo prišli na relief).

Amerikanci so izgubili dva rušilca nekje v Sredozemlju

Washington.—Mornariški oddelek poroča, da sta bila izgubljeni v Sredozemlju dva ameriška rušilca, Buck in Bristol. Pogreznila sta se, ko sta zadelata na mine pod vodo.

Buck se je pogreznil 9. oktobra blizu Salerna, Bristol pa večeraj. Koliko mož posadke je bilo izgubljenih, še ni znano. Sorodniki bodo obveščeni o tem, čim pride poročilo. Vsak teh rušilcev je imel posadko 250 mož.

Zupan Lausche pozivlje za nabiranje v vojni sklad

Prihodnji ponedeljek bo v Clevelandu odprta kampanja za vojni sklad, iz katerega se podpira razne dobrodelne zavode in organizacije. Zupan Lausche je uradno proglasil prihodnjo nedeljo za "War Chest Sunday" z apelom na vse meščanstvo, naj se odzove in daruje v ta sklad, kot ni še nikdar poprej.

Slike v Collinwoodu

V nedeljo večer bo slikovna predstava v Slovenskem domu na Holmes Ave. Poleg slik, ki so bile omenjene že na drugem mestu, bodo tudi slike iz Moravske fare, Martinova nedelja ali godovanje. Predstava obstaja večinoma iz novih slik. Vstopnina bo 25c in vse bo šlo v dober namen.

Kupujte vojne bonde!

Zavezniki so načeli nemško linijo v Italiji

Hitler je izročil Jugoslavijo v roke maršalu Rommelu

London, 14. okt.—Adolf Hitler je poveril nalogo zatreti jugoslovanske upornike svojemu najboljšemu vojskovodji, feldmaršalu Erwinu Rommelu, kakor je bilo poročano na berlinskem radiju. To naznanilo je sledilo onemu, v katerem je bilo naznanjeno, da je bil postavljen Rommel vrhovnim poveljnikom nemških čet v Italiji.

Rommel sicer ne bo osebno poveljeval četam v Jugoslaviji, ampak bo samo nadzoroval delovanje feldmaršala von Weichsa, ki je bil imenovan nedavno vrhovnim poveljnikom na Balkanu.

Jugoslovanska vlada v Kairu poroča, da je glavni stan nemškega poveljstva za Balkan v Beogradu, kjer je zbran velik generalni štab.

Nemci priznavajo, da so v Jugoslaviji vroči boji, kar se lahko sodi po velikem številu mrtevih. Dva tedna se bori nemško vojaštvo s partizani in boj je še ni konec, je trdil nemški radio.

Poroka

Jutri ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Vida Miss Mildred Russ, hči Mr. in Mrs. Joseph Russ iz 70. ceste in Pfc. Chester Balukin. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši.

Na 28. septembra je odšel k vojakom Viktor R. Meljač, sin Mr. in Mrs. Anton Meljač iz 7820 Union Ave. Viktor si je vedno želel, da bi služil Strica Sama, posebno veselje je imel pa do zrakoplovstva. Že zadnjih par let je imel svoj lasten zrakoplov. No, zdaj ga je prodal, ker mu bo dal Stric Sam svojega prijatelja. Njegov naslov je: Victor R. Meljač, A. S. Co. 1494 USNTRS Great Lakes, Ill. Viktorju želimo vso srečo in pa zdrav povratek domov po slavni zmagi.

Edward Kotar, najmlajši sin Mr. in Mrs. A. Kotar iz 1414 E. 53. St. odide v soboto k mornarici. Prvo treningo bo dobil v Samson, N. Y.

Njegov brat Frank, ki tudi služi pri mornarici od marca meseca, je onstran morja z atlantskim brodovjem. Ob času invazije je bil tudi v Siciliji. Pisal je domov, kako da so ameriški fantje hrabro obnašali pri invaziji.

Obema fantoma želimo vso srečo in pa zdravja.

Vsem prijateljem in znancem pošilja tem potom najlepše pozdrave korporal Louis E. Grdina, naš slovenski baritonist. Služi nekje v Karibskem sektorju in piše, da je zdrav in da se prav dobro počuti. Njegov naslov je: Cpl. Louis E. Grdina, 35306429, 684 SAW, APO 695, c/o Post-

NOVI GROBOVI

Sam Miller
Kot je bilo že včeraj poročano, je umrl Sam Miller, star 35 let, stanujoč na 3998 E. 91. St. Poleg soproge Bessie roj. Jakovič, zapušča hčere Mildred Ohly Mary, Katherine ter sina Pvt. Mike. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia, 9116 Union Ave. v soboto ob 1:30 popoldne v cerkev sv. Save na 36. cesti.

Dojenka umrla

Včeraj popoldne je umrla staršem Kazimir in Rose Sobolewski en mesec stara hčerka Carol Jean. Starši stanujejo na 723 St. Clair Ave. Materino dekleško ime je bilo Videnšek iz Thames Ave. Poleg staršev zapušča sestro Joyce. Pogreb bo jutri zjutraj ob 10:15 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Japonci so zdaj dali "svobodo" Filipinom

New York.—Japonci so proglasili Filipine za "neodvisne" ter imenovali za predsednika otočja Jose P. Laurela, ki je prvi predsednik republike Filipinov pod pokroviteljstvom japonskega orožja.

Kot je poročal radio iz Tokia, je bil novi predsednik zapriščen v sredo ob 7:30 zvečer v Manili. Deset minut pozneje je pa uradno razglasil "neodvisnost filipinske republike."

Pred odhodom čez morje pošilja pozdrave vsem prijateljem in znancem korporal A. J. Fidel, sin poznane Anton Fidele družine iz Unionville, O. Njegov sedanji naslov je: Cpl. A. J. Fidel, 35283573, Battery A, 430th AAAAW, APO 4930, c/o Postmaster New York, N. Y.

Emil Marolt, sin Mr. in Mrs. Marolt iz 18900 Chickasaw Ave. je odšel v četrtak v službo Strica Sama. Njegov starejši brat Steve služi že nekje preko morja, in ki pošilja pozdrave vsem prijateljem in znancem. Njegov naslov je: Pvt. Steve Marolt, 35048387, Post Utilities Eng., APO 939, c/o Postmaster, Seattle, Wash. Obema fantoma želimo vso srečo in pa zdrav povratek.

Iz Floride je prišel za 10 dni na dopust Pfc. Lawrence F. Blatnik, sin Mr. in Mrs. Dominik Blatnik, 3550 E. 81. St. Lawrence služi pri vojaški godbi.

Iz Camp Grant, Illinois, je prišel na kratek dopust John Oblak, da obišče svojo mater Mrs. Mary Oblak, 15220 Saranac Rd. Obenem se je pa zaročil z Miss Mimi Baraga, hčerko Mr. in Mrs. Frank Baraga iz Lockyear Ave. V nedeljo bo odšel zopet nazaj. Pozdravlja vse svoje prijatelje in znance.

Peta ameriška armada je udarila preko reke Volturno, podprla s tanki in bombniki ter pregnala Nemce z utrjenih postojank

NACIJI SO NA UMIKU PROTI RIMU

Alžir, 14. okt. — Peta ameriška armada, kateri so pridružene tudi angleške čete, se je vsula čez reko Volturno v južni Italiji in po hudem boju pregnala nacije z utrjenih postojank onstran reke. General Clark je izvedel ta strategičen in uspešen napad v torek ponoči ter dobil močan oprijem na drugi strani reke. Reka Volturno je bila dozdaj največja zapreka zavezniški armadi na pohodu proti Rimu.

Pehota je imela močno oporo svojih topov, ki so grmeli in razdirali sovražne pozicije na drobne kosce. Pomagala jim je tudi zračna sila, ki je preprečila nemškimi tankom in topovom stopiti v akcijo s protinapadom.

General Clark je moral več dni počivati ter čakati s svojim izpadom preko narasle reke, ki je ponekod do 200 jardov široka in ki je narasla v pravi hudournik vsled deževja. Ko je vodovje bregovi posušili, je Clark ukazal izpad z besedami: "Fantje, udarite jih in udarite z vso silo!" Nemci so hoteli preprečiti ta napad s tem, da so sami izvedli napad na Capuo, kjer so se pa morali kmalu umakniti.

In zavezniška vojska je res z vso močjo udarila čez reko, v obraz toči kroge iz nemških strojníc, možnarjev, pušk in topovskega ognja. Čete generala Clarka so udarile preko reke v čolnih in truki, ki se jih lahko rabi tudi v vodi ter izvojevali oprijem na nasprotnem bregu.

Tukaj so se vzdržali toliko časa, da so jim prišle na pomoč čete, ki so se prepeljale na trkih čez mostove, ki so jih v naglici postavili pionirji. Potem se je pa zavezniška vojska razkropila na vse strani po nasprotnem bregu. Boj ob reki je trajal vso noč in še včeraj ves dan.

Istočasno je pa udarila naprej osma angleška armada ob Jadranskem morju z namenom, da bo postala opasna nemškemu levemu krilu.

Ameriški bombniki so včeraj prvič bombardirali Albanijo in sicer glavno mesto Tirana. Nemci niso bili pripravljeni za ta napad, ker so imeli vsa letala na tleh, katere so drobili ameriški letalci. Ko so Amerikanci odleteli domov, so pustili za seboj skladišča, vojašnice, delavnice, in druga poslopja v ognju.

Iz Berna se poroča, da je bil odpoklican nemški feldmaršal Kesselring, ki je poveljeval nemški armadi v Italiji in da je prevzel poveljstvo nek drug vojskovodja.

TEDEN VARNOSTI ZA PEŠCE BO V CLEVELANDU 18. DO 23. OKT.

Zupan Frank J. Lausche je razglasil teden od 18. do 23. oktobra kot varnostni teden za pešce v Clevelandu. Namen te proklamacije je pokazati na izgrubo življenj in poškodb, ki jih povzroča ulični promet.

Nezgode, povzročene pešcem so največja nesreča na ulici. Več kot 75% smrti povzročajo prometne nezgode pešcem in več kot polovica teh je pripisovani nepazljivosti od strani pešcev.

Če pogledamo statistiko zadnjih let, bomo videli, da so zadnji meseci v letu najbolj nevarni ni pešcem in voznikom. Daljše življenje.

AMERIKANCI SO IZGUBILI 62 LETAL

Toda ameriški letalci so uničili Nemcem nad 100 letal

SILNO ŠKODO SO POVZROČILI NACIJEM

London, 15. okt. — Ameriške zračne trdnjave so včeraj posegle daleč v Nemčijo ter razbijale važno nemško industrijo v Schweinfurtu. Ameriški letalci so pri tem izvojevali eno najsilnejših zračnih bitk z nemško zračno silo. Pri tem so izgubili 60 bombnikov, a sami so skatili 91 nemških letal na tla. Bojna letala, ki so spremljala bombnike, so pa razbila 13 nemških letal, tako da znašajo ameriške izgube rekordno število enega poleta, 62 bombnikov in letal.

Koliko ameriških bombnikov se je udeležilo napada, ni poročano. Ameriško poveljstvo pravi, da so letale v Nemčijo "velike formacije."

Industrijsko mesto Schweinfurt leži v južno-centralni Nemčiji, katerega so Amerikanci zdaj že drugič napadli v dveh mesecih.

Z 62 izgubljenimi bombniki in letali se lahko sodi, da je bilo ubitih ali da je pogrešanih 600 ameriških letalcev, dočim znaša škoda na teh bombnikih do \$20.000.000.

Prva poročila javljajo, da so ameriške bombe popolnoma uničile industrijo v tem mestu.

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Henderson 6028 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisalnih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 243 Fri., Oct. 15, 1943

Kakšen je status kronanih glav?

Ta vojna ni noben piknik za evropske kronane glave. Večina kraljevskih glav in njih družin je Hitler brutalno preganjal. Preganjeni so bili iz svojih domov in bežati so morali kot divjačina pred lovcom. Nekaj jih je srečno ušlo v varna zavetja, nekaj jih ima še vedno v oblasti Hitlerja, da morajo plesati po njegovi piščali.

Eden izmed njih je nedavno umrl pod skrivnostnimi okoliščinami. Držnil se je pogledati Fuehrerju v oči in mu povedati svoje mnenje.

Večina monarhov si je izlizala rane in udarila nazaj Hitlerja. V daljnih deželah so si postavili svoja ognjišča in svoje vlade. Po radiju so poslali domov besedo, s katero so podžigali svoje narode k odporu proti vsiljivcu.

Največja zagonetka je nenadna smrt bolgarskega kralja Borisa v avgustu. Podrobnosti o vzroku njegove smrti ne bodo morda nikoli znane. Rečeno je bilo, da je bil umrl zaradi srčnega napada, ali pa je bil nasilno umorjen. Znano je, da je bil Boris vedno trdnega zdravja.

Eno izmed poročil se glasi: "Kralj je obiskal Hitlerja in se je protivil zahtevi, da bi Bolgarija poslala čete v vojno proti Rusiji. Hitler je bil vsled tega tako razkačen, da je hotel kralja udariti, ki je dobil vsled tega srčni napad. Par dni pozneje je svet zvedel za njegovo nenadno smrt."

"Nismo še premagani..." Te besede je izrekla nizozemska kraljica Viljemina, ko so nacija udrla v njeno deželo. Od tega časa ni kraljica nikdar dvomila o končni zmagi.

Nemci so poskušali dobiti jo v roke. Celotno streljali so nanjo. Ko je bežala v Anglijo, se je razpočila mina v bližini njene ladje. Naciji so začeli s propagando po deželi. Njeno ime so odstranili iz šol. Njeno sliko so vzeli z znamk in javnih poslopj. Njena posestva so ji zaplenili.

Toda kljub vsem svarilom nemških oblasti so Nizozemci javno praznovali njen 60. rojstni dan.

Za ohranitev miru se je trudil ž njo belgijski kralj Leopold. Tudi njegovo ime je oblatila propaganda. Pozneje je dobil zadostneje v očeh sveta izven Nemčije.

Leopold, ki je star zdaj 43 let, je prevzel osebno poveljstvo nad belgijsko armado leta 1940, ko so naciji udrla čez mejo. 23 dni so se Belgijci borili, toda na 23. dan je Leopold, ne da bi se posvetoval z Angleži in Francozi, ukazal svoji armadi, naj položi orožje.

Bil je odstavljen, v Parizu so ga nazivali izdajalca. Anglija ga je nazivala "kralja pete kolone." Naciji so ga skrili. Njegov kabinet, ki je bežal v tujino, ga je odstavil od vlade. Njegov narod ga je zaničeval. Na newyorški svetovni razstavi so odstranili njegovo soho.

Nekoga dne je pa nek belgijski častnik povedal svetu, da je kralj ukazal armadi položiti orožje, ker ni imel absolutno nobene municije več. Njegovi opravljalci so začeli govoriti drugače. Kralj je dokazal, da je bil proti naciji, ker se jim je uprl, da bi pomagal Nemčiji pri vladni nad Belgijo.

Danski kralj Kristijan X., ki je star zdaj 73 let, je faktično Hitlerjev ujetnik pod nemško vojaško diktaturo na Danskem. Ko so ga Nemci aretirali, je kralj pozval narod, naj ne odneha v svojem odporu proti naciji. Uspeh njegovih besed se je pokazal s številno sabotažo in splošno vstajo.

Ko so Nemci udrla na Norveško, so več mesecev lovili kralja Haakona, ki je zdaj star 71 let. Kamor je bežal, so mu bili naciji za petami. Vsak kralj, kjer se je ulegel kralju ustavil, so Nemci takoj bombardirali. Kralj ni nehal obsajati Hitlerja in je urgiral narod, naj ostane zvest.

Naciji so zahtevali od njega, da imenuje premierjem kakega človeka, ki bo za Hitlerja, toda je zavrnil. Tedaj so ga nemške čete že dohitele. Neka Američanka je poročala, da so naciji kralja pretepli, toda ni klonil. Končno je Haakon izginil.

Ko se je Norveška podala v juniju 1940, se je kralj pojavil v Angliji. Po radiju je povedal svojemu narodu, da je osvobojen gotova stvar, prej ali slej. Narod mu je verjel. Nemci so zahtevali, da se odpove prestolu, toda ni se vdal.

Jugoslovanski kralj Peter je bežal iz domovine tik pred hordami nemške vojske, ki se je vsula v Jugoslavijo. V tujini je sestavil zamejno vladu. Zdaj je kralj s svojim kabinetom v Egiptu, kjer čaka na vrnitev v Belgrad.

Odkar so Italijani preplavili Albanijo živi kralj Zogu mirno življenje v Angliji. Priporočujejo, da je hotel organizirati vstajo albanskega naroda proti italijanski okupaciji, toda je bil v tej nameri ustavljen.

V oktobru 1940 je osište zahtevalo od grškega kralja Jurija II., da se odpove prestolu. Ko je leta 1940 izjavil, da je Grčija v vojni proti osišču, je prevzel osebno poveljstvo nad vso armado. V maju 1941 je bežal v Egipt.

Švedski kralj Gustav V., ki je star zdaj 85 let, ima za sluge, da je ostala Švedska izven vojne, vsaj do zdaj. Tekom vojne je dobil malo javne pozornosti, toda poročila zatrjujejo, da se ga je skušalo odstaviti.

V Angliji je kralj Jurij, ki prepušča vojnemu kabinetu in generalom voditi vojno. V javnosti se dosti pokaže in podžiga narod k vztrajnosti. Vse težave vojne deli z narodom.

In potem imamo italijanskega kralja Emanuela, ki je postavil Mussolinija na vladu, ki je potem delal, kar je hotel, dočim je kralj mirno gledal na razvitje dogodkov. Potem je pomagal odstaviti Mussolinija in fašizem in zdaj je zopet vladar, kolikor pač je in kakor dolgo pač bo.

V Mehiki živi razvpiti romunski kralj Karol, kateremu se najbrže še vedno cede sline po lepi Romuniji. Doma je imenoma kralj njegov sin Mihael, ki ne šteje nič.

Vse te gori omenjene kronane glave štejejo zdaj ure in dneve, ko se bodo vrnile na svoje prestole. Ne moremo reči, da se bodo in ne, da se ne bodo. Mislimo, da bo tako, kot bodo odločili njih narodi in pa — zavezniške armade.

Mr. Adamič naj sam razčisti položaj

V naslednjem prinašamo dobesedno članek, ki je bil pod gornjim naslovom priobčen v "Jugoslovanskem Obzoru" št. 642 z dnem 1. oktobra 1943, ki izhaja v Milwaukee, Wis.

"Našega, dosedaj vsaj na zunanji kaznanega 'edinstva' pri SANSU je konec. Zakrivati si oči še nadalje pred tem dejstvom, bi ne imelo pomena in nas ne bo dovelo nikamor. Treba je, da si na vseh straneh jasno in odkrito povemo, kje stojimo, da vidimo, če se še da doseči med nami kak kompromis, na katerem bo potem mogoče v resnici delati skupno za koristi in interese naših bratov v domovini."

"SANS je bila, ali vsaj naj bi bila organizacija VSEH ameriških Slovencev 'brez razlike strank in pripadnosti.' Zdaj to ni več. Prišlo so 'razlike' in s tem konec 'edinstva'."

"Mr. Adamič, častni predsednik SANSa in predsednik novega 'Edinstvenega' odbora ameriških južnih Slovanov ne more 'klerikalcev', posebno ne slovenskih klerikalcev, in klerikalci ne morejo njega. On jim je povedal to v obraz, povrhu skuša še diskreditirati vse, kar je njihovega, in 'klerikalci' so mu začeli praviti svoje nazaj."

"Pri vseh njegovih talentih kot pisatelj (ali pa so to zdaj le še talenti kakega Goebbelsa v Berlinu na primer?) je Mr. Adamič naredil napako, da se je dal imenovati za 'častnega' predsednika pri organizaciji, ki naj bi združila v sebi ljudi vseh mogočih prepričanj in nazorov."

"Če je pri tem računal, da bo s pomočjo ugleda, ki ga je užival kot pisatelj, vse te ljudi počasi lahko 'spreobrnil' in jih prilagodil svojemu mišljenju, zdaj lahko vidi, da to ne gre. Da še nikdar ni šlo in nikoli ne bo šlo. Posebno ne na način, ki ga je zavzel Mr. Adamič, da po eni strani nagrmadi vse, kar je najhujšega in najgršnega na hrbet njemu zasovraženi 'klerikalcev' (ne glede na to, da pri nepoučenih in površno mislečih čitateljih njegovih spisov s tem načinom dela zelo dvomljivo 'uslugo' celemu narodu), po drugi strani pa ima zelo dobro, skoro navdušeno besedo za svoje komuniste, katerim se je — po njegovih lastnih priznanjih — posrečilo polastiti se vodstva nad partizani, to je nad vsemi elementi — vključno 'klerikalcev' —, ki jim je očisteno njihove domovine zunanje sovraznika prvi in glavni cilj."

"S to, recimo nerodno taktiko si je nakopal srd katoliško orentiranih krogov v SANSU, v narodno in demokratično usmerjenih krogih pa je vzbudil sum, da morda res hoče 'gladiti' pot komunizmu, ter jih tako postavlja v mučen položaj, da ne vedo, kaj naj pri njem še vzamejo za resnico in iskrenost in kaj za netočnost in propagando. Tako je za skupno in složno delo v SANSu prišel konec in nastala je v njem zbeglost in nezaupanje."

Kaj sedaj? Ali je SANS potreben še nadalje, ali pa njegovo delo in nalogo lahko vrti Mr. Adamič sam? Če je SANS potreben, potem Mr. Adamič ne more več ostati njegov častni predsednik. Kajti po vsem tem, kar se mu je začelo zdaj očitati, pač ne more več računati na brezpogojno zaupanje in podporo vseh struj v SANSU. S zaslabo samo enega dela svojih pristašev pa ne more na merodajnih mestih nastopati v imenu VSEH ameriških Slovencev in Jugoslovancev. Ali če SANS ni več potreben in Mr. Adamič lahko vrti sam, potem je treba, da nam to pove, in organizacija se lahko razpusti."

"Toda mi verujemo, da je še odprta pot, ki more dovesti do zopetnega sporazuma in složnega dela v SANSU. Odvisno je to od Mr. Adamiča, če jo bo hotel zavzeti."

Spomnimo se jih . . .

Da, spomnimo se jih, to je, naših nesrečnih rojakov v stari domovini. Ne moremo se jih danes spominjati s pismom ali kartico, pač pa se jih lahko spomnimo s prispevki, katere zbira Slovenska sekcija Jugoslovanskega pomožnega odbora in katere del je tudi naš lokalni odbor št. 2 v Clevelandu (st. clairsko okrožje).

Ta lokalni odbor vas vabi vse Slovence in Slovenke iz našega okrožja, kakor tudi iz okolice, da prihitite v nedeljo v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. in napolnite dvorano. Vstopnina je samo 50 centov za popoldanski program in za ples zvečer pa tudi 50 centov.

Malenkostna vsota je to, a če nas bo dovolj, pa boste videli, da bo končno lepa vsota, katero bo poslal naš lokalni odbor na glavni urad naše pomožne akcije v Chicago.

Kot rečeno, malenkostna vsota je to, če pomislite, da boste imeli vsi posetniki lepo zabavo in obenem pa tudi pomagali bednim v stari domovini. Ni nam mogoče pošiljati darov in pomoči sedaj, a bo pa nam to mogoče v bližnji bodočnosti in zato pa moramo biti pripravljeni, da nas čas ne prehití. Narod tam doma trpi in kliče nam, svojim bratom in sestram, za pomoč. Ali jih bomo preslišali? Prav gotovo ni nikogar med nami ameriški Slovenci, ki bi šel preko tega prosečnega glasu in bi se mu ne omehalo srce in odprla dlan v pomoč svojemu lastnemu bratu."

Kako srečni smo, da smo v svobodni deželi daleč proč od vojnega meteža in vseh vojnih grozot, katere pa morajo prenašati naši nesrečni in nedolžni rojaki v žalostni Sloveniji. V tej naši sreči se spomnimo tudi njih in žrtvujemo, če sploh smemo imenovati to žrtve in prispevamo vsak po svojih močeh. Pridite v nedeljo, bratje in sestre, tudi zato, da ne bodo naši pevci, pevke in vsi ostali, ki bodo nastopili, podali program praznim stenam. Nikar naj nas ne zmoti lepo vreme, da bi silili ven v prosto naravo, saj bo še dosti lepih in sončnih dni, katere bomo uživali lahko v večjem veselju, ko bomo vedeli, da smo storili svojo bratsko dolžnost in ko bodo naši bratje in sestre onstran morja uživali našo podporo na svoji svobodni rodni grudi. Na pomoč! Lokalni odbor št. 2 JPO-SS."

Venci slave . . .

Vedno sem mislila, da se lahko vsak oglasi v časopisu, če se mu to ali ono pisanje ne dopade. Sedaj sem pa sprevidevala in vse prav tako izgleda, da ima samo Mrs. Modrijan to pravico, saj mi v svojem dopisu celo ponuja neke vence slave. Da precej vencev slave sem dobila in še celo nek moški mi je rekel, da bi bila mogla moj dopis poslati še drugim časopisom, ker tako dobrega dopisa, da že dolgo ni bral."

Res nimam navade pisati za časopis, še manj pa se v časopisih pregovarjam, a včasih pa že tako pride, da človek ne more molčati. Mrs. Modrijan naj bo tukaj povedano, da meni se ni treba sedaj učiti varčevati, kajti varčevanja so nas učili že naši starši, ko smo bili še otroci. Varčevati smo morali tako, da če je drobtinica kruha padla na tla, da smo jo morali pobrat in poljubiti predno smo jo pojedli. Zato pa znam sedaj tudi s "pointci" tako ravnati, da kadar jemo zelje in krompir, da ga jemo samo enkrat na dan in ne trikrat."

Ne vem kaj se neki Mrs. Modrijan joka, da sem ji jaz dala nalogo ljudi siliti kupovati bonde, saj jaz dobro vem, da ona ni zato, pač pa imamo v ta namen časopise in kamor pogledam, je zapisano "Kupujte vojne bonde!" Tudi je tam zapisano po Mrs. Modrijan (v njenem odgovoru), da dolgo delati pa drugim pomagati, se njej ne vidi pametno. Sedaj se mi pa res čudno vidi, da ste se Mrs. Modrijan skorajžila in si upala kupiti za celih sto dolarjev bondev."

Nekoč sem vprašala mojega trgovca za škatljo cikorje, pa je rekel, da jo menda nima in da bo pogledal, ker da je tudi cikorja šla na vojsko in sva se oba smejala. Tako, draga dobra državljanka, ki misliš, da bi bilo dobro, ako bi se zdravstvene oblasti pobrigale za tiste kokiši, ki tako čudno dišijo; naznanjam ti, da so tudi zdravniki odšli na vojsko in jih ni dovolj, ki bi imeli čas

Ko sem Francetu vse lepo po vrsti naštel, kaj da bomo vzeli s seboj, da ne bomo vsega hudega konec jemali, se je pokazal

razpravljati o tistih kokiših. Zato ti svetujem in boš videla, da ti hočem dobro — kupi žive.

Nadalje ta dobra državljanka skrbí, kdo bo plačal ves tisti krompir, ki so ga zavrgli. To je pa res veličanska izguba. Ali je ta naša dobra državljanka že kdaj pomislila na naše mlade fante, ki so odšli na bojne poljane, kjer jih je mnogo pobitih in še več pa pohabljenih — da noben denar ne more poplačati njih izgube življenja in zdravja. In za kaj pa se ti fantje žrtvujejo? Samo zato, da bo ta naša lepa nova domovina ostala še nadalje svobodna, da bomo še lahko naprej kritizirali brez skrbi."

Sedaj pa še nekaj o bondih. Kako neki naj jaz kupujem bonde, ko pa moj sin ne dela pri "beli vrani," kajti odšel je v službo Strica Sama že pred enim letom, ko je bil star 21 let in že takrat je sam imel za tri sto dolarjev bondev. Ker me pa Mrs. Modrijan tako slabo sodi, češ, da nisem kupila za sto dolarjev bondev v zadnji kampanji, naj ji tukaj povem, da sva z možem prestela, če imava tudi midva vsaj za sto dolarjev bondev in ko sva tako računala, sva pronašla, da jih imava midva in najinih pet otrok vsega skupaj nič manj kot 50 krat po sto dolarjev bondev in še skoraj malo več, mislim, da ni manj in če je, pa tudi ni veliko. Prav natančno ne vem, ker nismo bili vsi skupaj, ko sva štela. Saj jih prav vsi radi kupujemo brez najmanjšega vzdihovanja."

Noja, pa radi tega prav nič ne zamerim Mrs. Modrijan, je pač tako, da kakršen je mož, taka je beseda. Vsaj nekako tako so včasih rekli tam doma. Meni se zdi vse kritiziranje v teh časih popolnoma brez pomena. Amerika ni hotela vojne. Mrs. Roosevelt je imela govor, katerega sem tudi prebrala in ona je rekla, da vojna ne prinaša koristi nobenemu narodu, pač pa samo žalost in trpljenje. Mi smo v vojni zato, ker smo bili napadeni in sedaj pa se moramo braniti. Jaz nikdar ne mislim na kritiziranje, mnogokrat pa premišlujem trpljenje mladih fantov, ki so prav toliko krivi, da umirajo kot smo mi doma. Samo komaj že čakam, da bi bilo te vojne konec in da bi prišel tudi moj sin domov. Takega prepirljivca, ki v takih časih, kot so sedaj, gleda samo na to, kje bo kaj dobil za kritizirati, bi bilo najbolje djeti na prvo ladjo, ki bo peljala preko oceana in ga poslala tja, odkoder je prišel in bi se mu ne bilo treba v Ameriki pregovarjati za "oslovo senco."

Žal mi je, dragi čitatelji, da sem vas mogoče dolgočasila s tem pisanjem, a včasih si človek že ne more pomagati in se mora pripraviti tudi k pisanju ter povedati, kar misli o takih nezadovoljnih. S tem bom tudi jaz zaključila moje dopise in pika. Agnes Perne."

V velikem upanju, da tem pismom nisem zagrevala lenjstva in bode kurjo srca, boš dobil za tisto kurjo srce pošteno plačano. Če boš zil na to, da se ti naše lenjstvo izmažejo po francoski bodo odhajali nazaj v domovino mukopolno življenje v domovino, glej, da boš tam odločno pa začni mimogrede naštet, kako strašno se je zadnje stro podražila piča in druge stvari, ki so potrebne za vzgojo naše nine. Tako bo morda le pravi komu na misel, da te bo pravi za račun. Bog ne pravi Tone, da bi takrat rekel po svojih starih krščanskih navadah: kaj bo tisto."

Torej upam, da se bo vse čeno izteklo, zato mi ostane čistega časa zdrav in pri boljši volji. Tvoj zvesti prijatelj France."

Vidiš, France, sem mu rekel, ko sva pismo zmašila skupaj, jaz že kar v duhu gledam, kako gine kurji zarod tam na Dnevi čevi farmi za obrambo doma fronte. "Jaz pa vidim še nekoliko dlje," pritakne France "jaz že kar vidim, kako jih stradam v mo in pobožno obiramo. Oh, bi se le kaj ne pokrotovile, ne polomilo, saj se vse delo stvari tako rade skesajo in se

lo, da ni zastoj od Bloka odkoder prihajajo najbolj števili ljudje, ker vzel je v roke, zašel računati in končno konstatiral:

"Jack, naj računam, hočem, ampak jaz ne vidim programa najbolj važne stvari in to je — meso. Kaj bomo dni mlatili samo zelene ri?"

"Saj imaš tudi nekaj France. Skoro, da bi bil bil, dasi sem že enkrat da z mesom ne bo nič, ker mam pojnecov."

"Da ne bo nobene stvari živine v kempji?" zrazja France ki se mu od vseh strani da ni zrasel tako velik od božje besede.

"Ne bo drugače, da se morali zadovoljiti s čiki Jim je rekel, da se za to ne kuja, ker se mu ni primerno je bedro še nikoli ni uprlo di jaz se jih ravno prebranim, bi rekel. Zato me slušaj, France. Vseidi se isti na farmarja Toneta Dca, ki bo naš dvorni zalagista dva dni sledeče lepe srčne besede:

"Dragi Tone! Najprej vzamem per je desno roko, in te pomljam čez hribe in doline, k ravje stopinje, jazbečtine ter ti želim, da bi te je je skromno pisanje naša najboljšem zdravju, tako tvojo ženo in otroke ter vprašam, kako so kaj pri telice, junci in kobile? Upa da so zdravi in čili kot so na planini. Ali kokiši kaj sejo

Reci tvoji ženi, ljubi naj se takoj zapraši v rliko jato kokodajsk, piškščancev in naj jih pološčencev na oltar domovine prehrano štirih revnih tmučenih popotnikov, bi primatafirli v Kusthalempo v soboto. Kdaj bodo šli, praviš? Kakor bodo po poti. Od doma bodo šli daj dopoldne in ker je do sona od tukaj natančno 5 kar je v teh vojnih časih, gazolina, strašno dolga vsak način pa bodo gledali bodo tam pred nočjo."

Zato je potrebno, tako tvoji ženi, Tone, da naj piščanci ali kaka druga zlahta pripravljena za v soboto in sicer naj bi deljo naj bi bil jedilni list, menjen toliko, da bi bila družina za ajmoht, v ponpa naj bi bila šele ta pravečka. Torej naj davi troje na tako, da bodo vse te tri zapopodane."

V velikem upanju, da tem pismom nisem zagrevala lenjstva in bode kurjo srca, boš dobil za tisto kurjo srce pošteno plačano. Če boš zil na to, da se ti naše lenjstvo izmažejo po francoski bodo odhajali nazaj v domovino mukopolno življenje v domovino, glej, da boš tam odločno pa začni mimogrede naštet, kako strašno se je zadnje stro podražila piča in druge stvari, ki so potrebne za vzgojo naše nine. Tako bo morda le pravi komu na misel, da te bo pravi za račun. Bog ne pravi Tone, da bi takrat rekel po svojih starih krščanskih navadah: kaj bo tisto."

Torej upam, da se bo vse čeno izteklo, zato mi ostane čistega časa zdrav in pri boljši volji. Tvoj zvesti prijatelj France."

Vidiš, France, sem mu rekel, ko sva pismo zmašila skupaj, jaz že kar v duhu gledam, kako gine kurji zarod tam na Dnevi čevi farmi za obrambo doma fronte. "Jaz pa vidim še nekoliko dlje," pritakne France "jaz že kar vidim, kako jih stradam v mo in pobožno obiramo. Oh, bi se le kaj ne pokrotovile, ne polomilo, saj se vse delo stvari tako rade skesajo in se

The Cleveland Tractor Co.
19300 Euclid Ave. (249)

Palomita

Zgodovinski roman

Med temi je slučaj angleškega kralja Karla I., kakor tudi oni Jeffersona Davisa, uporniškega predsednika južnih konfederacijskih držav Severne Amerike, ki je bil vprav tedaj vsem še docela živo v spominu.

Na žalost pa je že bližnji potek dogodkov vsemu svetu jasno dokazal, da so bila popolnoma zastoj vsa njihova vestna prizadevanja in da so bili tudi v zmoti glede svojih zgolj človeških upov. Govorili bi bili takisto lahko praznim stenam, ker krvoločni vojni Moloh, ki je predsedoval, četudi docela nevidno, zbranemu sodišču, je bil docela gluha za njihove ognjivite besede kakor tudi ganljive prošnje ter je terjal neizprosno novih žrtev na svojem, s krvjo že tako in tako prenasitenem oltarju, predno bi se dal zopet potolažiti in bi privolil v novo premirje.

Razprave so trajale le dva dni in bile zaključene kasno na večer drugega dne obravnave. Cesar sam jim ni prisostvoval, ker prvič sploh ni priznaval pristojnosti republiškega

vojne sodišča, da bi ga sodilo, drugič je pa tudi bil v resnici tako bolan in telesno slab, da je bil prisiljen leči v posteljo še pred začetkom obravnave.

Vsi trije obtoženci so bili kajpada, kot je že vnaprej z gotovostjo pričakovala vsa počenjena domačinska javnost, spoznani za krive upora proti republiški vladi in kot taki v sporazumu z zakonom z dne 25. januarja 1862 obsojeni na smrt! General Escobedo kot vrhovna krajevna vojaška oblast je sam podpisal smrtno obsodbo še tisti večer ob zaključku obravnave in določil solnčni vzhod dva dni pozneje kot čas za njeno izvršitev.

General Mejia in Miramon, ki sta bila osebno navzoča v sodni dvorani, ko je bila razglašena skupna obsodba, sta sprejela odlok sodišča moško in pogumno kot nekaj povsem naravnega in docela neodvratnega, kar sta tako rekoč že sama kar vnaprej pričakovala. Dasi je že bil po drugih obveščen tudi cesar Maksimilijan sam še isto noč o končnem izidu obravnave, pa mu ni bila naznanjena vesti o njegovi smrtni obsodbi uradno prej nego šele okrog enajstih dopoldne tistega dne, ko bi že morala biti v resnici izvršena. Tedaj pa je šele vstopil v spremstvu polkovnika Miguela Palacios v njegovo samotno celico general Refugio Gonzalez, ki mu je prečital s počasnim, trdim in oblastim glasom, obenem pa kakor z neko posebno in vidno slastjo na svojem obrazu njegovo smrtno obsodbo, ki se je imela dopolniti, kakor mu je obenem sporočil z enako prostodušnim in samozadovoljnim poudarkom, še tisti dan ob treh popoldne.

Čas je potekal sila naglo. Le nekaj malega minut pred naznačenim uro so priveli vse tri obsojence na samostansko dvorišče in jih razpostavili zapovrst ob zidu, kjer so se razgovarjali nekaj časa v tihi in zamolkem glasu s svojimi odvetniki in spovedniki, dajajoč prvim svoja zadnja navodila ali pa prejemajoč od slednjih končna tolažila. Skoraj pa je že pretekel po obsodbi določeni rok, ko se pojavi iznenada na dvorišču poseben vojaški sel z nujno brzjavko na polkovnika Palacios v roki. Poveljnik takoj pretrga z vidno nestrpnostjo zavitek in prečita v skrajni naglici brzjavko, ki mu jo je ravnokar prinesel nepričakovani sel, nato pa sporoči obsojencem na kratko in suhoparno, da jim je po posebnem ukazu predsednika Juareza odgodena kazen za nadaljne tri dni.

Jetnike so odvedli takoj nazaj v zapore, od koder so jih bili ravno pripeljali nekoliko poprej. Medtem ko se je vzradostilo marsikomu srce veselo ob novici začasne odgoditve kazni, smatrajoč jo že za nekako predigro tako željno pričakovanega, po njihovih mislih sedaj že skoraj gotovega končnega pomiloščenja, pa so se varali obsojenci sami le prav malo ali pa sploh nič s podobnimi nadebnimi pričakovanji, ker so poznali le predobro tako strogost mehiških revolucijskih zakonov kakor tudi trdo in neupogljivo doslednost njihovega tačasnega najvišjega čuvaja, predsednika Juareza.

Jetnikom tako nepričakovano podarjeni trije dnevi so minili brez posebnih novic ali kakršnihkoli drugih važnejših dogodkov. Zaznalo se je bilo sicer, da

se izvajajo v njihov prid številni močni notranji kakor tudi zunanji vplivi in pritiski na republiško vlado tako uradnega kakor tudi zasebnega značaja. Ne samo skoraj vse evropske in razne druge inozemske vlade kot take, pač pa tudi številne, resnično odlične in mednarodno visoko čislane osebnosti tedanje dobe — med temi laški tedanji narodni junak Giuseppe Garibaldi, znameniti francoski romanopisec Victor Hugo in še mnogo drugih, nič manj znanih in slavnih oseb tedanje dobe — so se obrnile nanjo posamič s svojimi prošnjami in priporočili za bolj milostno obsodbo, toda — vse zamanj! Veliki Indijanez je tedaj tako rekoč naravnost kljuboval malo manj kot celemu omikanemu svetu in vstrajal prav kakor za nalašč trdno in neomajno pri sklepu vsaj na zunanje docela pravilno upostavljenega in poslušnega vojne sodišča svoje lastne domovine, ne meneč se za želje in za mišljenja ostalega sveta ter navajajoč v svoje lastno opravičilo zviti odgovor, da ni on sam, pač pa celoten mehiški narod, ki sedaj terja Maksimilijanovo življenje. "Njegova glava," tako je trdil neizprosni mehiški predsednik, "mora pasti, ker zahtevata tako naš narod in naš zakon, ki bi mu jo nazadnje vendar vzela skupaj z mojo lastno, če bi mu jo skušal zdaj oteči jaz."

Zazoril je naposled usodni 19. junij leta 1867. Bilo je krasno, čisto in jasno jutro, praznik, kakor nalašč, sv. Rešnjega Telesa, dan velikih in svečanih cerkvenih izprevedov, kakršnih je bil Maksimilijan vajen že iz mlada v svoji stari očetnjavi, ki mu je ta dan stopila zopet

OPORA DEBELOSTI
Naši izkušeni umerjevalci vam umerijo pravilen pas v privatni sobi; moški in ženske umerjevalke. Mi tudi umerimo pasove za kilo, za podporo hrbta, elastične nogavice. Pridite še danes.

MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel
P.H.G., P.H.C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10 zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

BLISS COAL CO.
PREMOG IN DRVA
Zastopstvo
WHITING STOKERS
22290 LAKELAND BLVD.
KENmore 0808

ZAKRAJSKE FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdcott 3113

Ignac Slapnik, st.
CVETLICAR
HEnderson 1126
6102 St. Clair Avenue

MERRYMakers CAFE
4814 SUPERIOR AVE.
Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivo - vino
okrepčila

BODITE PREVIDEN VOZNIK
Mnogo nesreče se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozite.
Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju vida in umerjanju oči. Zadovoljni boste v vsakem oziru.
Mi imamo polno zalogo elastičnih nogavic za zabrekle žile.

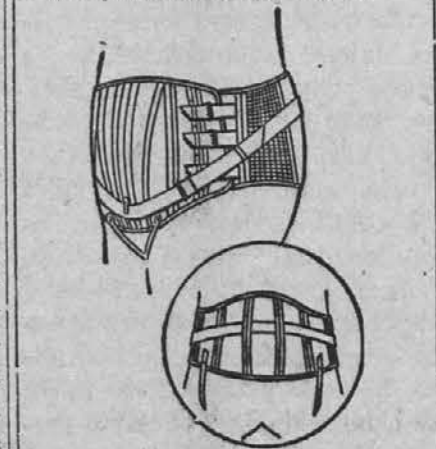
EDWARD A. HISS
Lekarna-farmacija in optometrične potrebitve.
7102 St. Clair Ave.
Mi imamo v zalogi pasove za pretrganje, za moške in ženske.

POZOR!
HIŠNI GOSPODARJI
Kadar potrebujete popravila pri vaših poslopih, pri strehi, zlebovih ali furnezih, zglaste se pri
LEO LADIHA
1336 E. 55th St. HEnderson 7740

živijo in silneje kot kdaj poprej v spomin. Saj ga je čakal tudi danes tu, v njegovi novi domovini, izpreved, dolg, tih, počasen, slovesen ter neskončen izpreved, od katerega se pa on sam ne bo povrnil nikdar, nikdar več ...

Pozno je sedel cesar prej ta večer pri svoji mali mizici v samotni celici in premišljal svojo žalostno usodo. Vse se mu je vrstilo v mislih kakor bajna panorama tako živo, tako bujno, tako neznansko hitro zapored! Najprej cesarski Dunaj z vsem svojim razkošnim izobiljem in veličastjem — potem daljna, brezskrbna potovanja, ki jih je napravil v mladostnih letih po celem svetu — nato beli, prijazni in domači Trst s svojim vabečim Miramorom — Beneška Lombardija, kjer je bival nekaj časa kot njen deželni poglavar — Bruselj s prelestno princezino Karloto — Veracruz — Cha-

PREVEČ MASTI
Povzroča slabo postavo, slabo prebavo in izločenje, srčno napako in mnogo drugih nepravil. Mnogo teh nepravil lahko preprečite ali olajšate s pravilno umerjenim trebušnim pasom.

OPORA DEBELOSTI
Naši izkušeni umerjevalci vam umerijo pravilen pas v privatni sobi; moški in ženske umerjevalke. Mi tudi umerimo pasove za kilo, za podporo hrbta, elastične nogavice. Pridite še danes.

MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel
P.H.G., P.H.C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10 zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

pultepec — vse, vse je plaval v pestrih in mamečih barvah kakor sladke sanje pred njegovimi duševnimi očmi. Je li sploh bilo vse to nekdanje res, se morda ne moti, mar ni li vse skup le prazna samoprevara, prijeten sen, ki pa se ni v resnici nikdar odgodil —? In zdaj? Queretaro! — Lopez! — vojni sod! — smrt!

Zmel si je oči in se ozrl tesnobno naokoli. Zahotelo se mu je na mah, da bi poskočil čvrsto na noge in zdirjal, kar bi se le dalo hitro, daleč ven na prosti proti visokim hribom, ki so dremali kakor utrujeni pravilni veliki tihi na obzorju v daljavi, v čijih mirnem in osvežujočem nočnem ozračju bi si ohladil svoje vroče čelo in si umiril prenapete živce, ki so odganjali uporno tako silno mu potrebni spanec od oči. Ali tedaj pa ga je nenadoma predramil iz teh misli trdi, strogo umerjeni korak vojaške straže, ki je slonela do zdaj tiho in brezbržno ob zidu pred vhodom v njegovo celico, ki pa se je začela izprehajati ponovno vprav ta trenutek, da so odmevali nje težki koraki zamolklo po hodniku nalik tiktakanju nihala ure, ki je visela ob steni v njegovi sobi.

Sesedel se je znova izmučen in potrjen na okorni leseni stol, s katerega se je bil malo prej z velikim trudom dvignil in ki je zaškripal žalostno pod njegovo težo. Da bi si utešil vsaj malo grenko bol, ki mu je stiskala kakor ogromna ledena gora boleča prsa, je segel z vročino roko po kosu belega papirja, ki je ležal razgrnjen pred njim na mizi, pomočil pero v črnilnik, se za hip zamislil, potem pa začel pisati globoko ginjen s solzami v očeh:

"Moja ljubljena Karlota!
Ako dopusti Bog, da kdaj ozdraviš in bereš te vrstice, boš spoznala krutost, s katero me je bičala usoda, odkar si ti odšla v Evropo. Vžela si s seboj ne le moje srce, ampak tudi mojo srečo. Zakaj le nisem slušal tvojega glasu? Koliko bridkih dogodkov! Ah, koliko nenadnih udarcev je uničilo moje nade, da je smrt le srečna

rešitev, ne pa grožnja zame. Umrl bom slavno kakor vojak, kakor vladar, premagan sicer, a ne osramočen. Ako pa bi bilo tvoje trpljenje preveliko in bi te zedinil Bog v kratkem z menoj, bom še vendar hvalil Njegov nebeško roko, ki je ležala tako težko nad nama. Zbogom! Zbogom!

Tvoj nesrečni Maksimilijan."

Na vse zgodaj drugega jutra, še dokaj pred solnčnim vzhodom, ga je posetil v ječi, kakor doslej običajno vsaki dan, njegov spovednik pater Soria, ki ga je izpovedal in obhajal že prejšnji večer ter mu obenem podelil tudi zakrament svetega poslednjega olja. Cesar je bil navzlic nenavadno rani jutranji uri že oblečen in pripravljen, da prisostvuje — danes vsekakor poslednjikrat v svojem življenju — slovesni maši, ki jo je bral omenjeni duhovnik nekoliko kasneje v posebni kapelici zunaj na hodniku v drugem nadstropju samostana, kjer so bili postavili kmalu po cesarjevi premostitvi v te prostore blizu njegove celice majhen in skromen oltar.

ček nalašč v ta namen. Kmalu po lahkem zajutku, ki ga je zaužil cesar po prijetnih cerkvenih obredih, se pojavil pred vrati njegove celice vojaški častnik z četo kosmatih in zamazanih beralnih vojakov, ki so mu dila s puškami in nasajali bajoneti na ramah blizu nje. Se predno je imel nik čas, da bi kaj izpregovoril, ga je že prehitel cesar s besedami:
"Senor, jaz sem pripravljen!"
(Dalje prihodnje.)

INVESTIRAJTE PAMETNO
Rabite SAMO pristne MONCRIEF v vašem MONCRIEF furnezu.
Vprašajte svojega MONCRIEF trgovca.
The HENRY FURNACE Co., Medina, O.

Dober moš
Ga pripeljemo takoj. Letos boljše. Z naročilom prinesite depozit.
MORRIS COHODAS
County Line Rd. Geneva, O.
HE 4334 — KE 0138.
Po 7 uri pokličite MU 2965

Ustanovljeno 1908
Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi
HAFFNER INSURANCE AGENCY
6106 St. Clair Avenue

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE PREJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Josephine Toporis

ki je zaspala večno spanje in se ločila od svojih dragih dne 15. oktobra, 1942.

Eno leto v hladnem grobu soproga in mati že počivaš, na Tvoji grob sladko sonce sij, v srcih živi pa blag spomin. Večni Bog Ti dal plačilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Zalujoči ostali:

FRANK TOPORIS, soproga, JOSEPHINE, hči; FRANK, sin.

Cleveland, O., 15. oktobra, 1943.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI PREJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Alois Stefancic

ki je zaspal večno spanje in se ločil od svojih dragih dne 15. oktobra, 1941.

Dve leti sta sedaj potekali, kar Tebe več med nami ni, a nismo Te še pozabili, v srcih živi blag spomin. Z Bogom! Ti sedaj želimo, na Tvoji grob spomini hite, počivaj mirno, soproga in oče in prosti ljubega Boga za nas.

Zalujoči ostali:

PAULINE STEFANCIC, soproga, FRANK, sin.

Cleveland, O., 15. oktobra, 1943.

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

The May Co.'s Basement Blanketi!

Obiščite ohijsko največjo trgovino v kleti za najboljše izbero blanketov in odeje! Ne kupičite—Kupite EDINOLE KAR POTREBUJETE!

5% VOLNENI PLAID BLANKETI
Tehtajo samo 4 funte! 5% volne, 95% bombažni plaid blanketi v modri, rozasti, temno rjavi in zlato-rumeni barvi... prijetno obrobjeni z bombažnim satenom. Mere 72x84.

3.98 par

5% Volneni "Penton" blanketi
3.98 vsak

25% volneni plaid blanketi
5.98 par

70% bombaž, 25% rayona in 5% volne... atraktivno obrobjeni s rayon satenom, 3 inče širok! Izberite si iz pastelnih barv, modre, zelene, rozaste in cedrove. Mere 72x90.

Topli plaid blanketi... 25% volne, 75% bombaž. Obrobjeni z rayon satenom! Velike mere 72x84! V atraktivni barvi, rozasta, zelena, cedrova in modra plaid!

BEACON "SWANGLOW" 50% VOLNENI BLANKETI
Posebno težki, lepi blanketi iz 50% volne, 25% rayona in 25% bombaža! Rayon satin rob, ki dodajajo k lepoti! Solidne barve v cedrovi, temno rozasti, modri in zeleni. Mere 72x84.

5.98 vsak

The May Co. Basement